

Z CIZINY

Nevinně obžalování.

Před porotním soudem v Hamburku došlo nyní k sensačnímu obratu v procesu pro vraždu spáchanou na jaře loňského roku v Alt-Rahlstedtu. Byl tam tehdy dvěma neznámými muži zastřelen a oloupen jistý hlídač a podezření z činu obrátilo se proti jakémusi Haberlandovi a dvěma jiným mužům. Různé svědecké výpovědi zdály se nasvědčovat tomu, že oni jsou pravými pachateli, a třebaže houževnatě zapírali a dovolávali se své nevině, přec byli všichni tři zatčeni, dáni do vyšetřovací vazby a postaveni před porotu.

Důkaz proti nim státním zástupcem vedený spočíval pouze na indiciích, ale okolnosti proti nim svědčící byly tak vážné, že ku konci procesu státní návladní navrhl pro výměru trestu nejvyšší přípustnou hranici, totiž 15 let káznice.

Tu v posledním okamžiku přihlásil se nečekávaně nový svědek, o němž nikdo nevěděl, a prohlásil předsedovi soudu, že po ohlášení tohoto vysokého trestu, hrozícího obžalovaným, nedá mu již jeho svědomí mlčeti. Doznal, že o vraždě i o pravých pachatelích ví a že se jim svého času zavázal slibem mlčenlivosti, ale když nyní vidí, že by byli neviní za ně k tak vysokému trestu odsouzeni, nechce již mlčeti.

Podal soudu podrobné vyličení všech okolností, za nichž vražda byla spáchaná, uvedl, jak se mohlo státi, že podezření se soustředilo proti nevinným, a konečně jmenoval oba pravé pachatele. Jeden z nich nalézá se právě pro jiný trestný čin v policejní vazbě a pobyt druhého jest znám, takže i ten byl brzy dopaden.

Za všeobecného vzrušení byli nevinně obžalováni ku své nepopsatelné radosti obžaloby zproštěni a hned propuštěni na svobodu.

Případ ten jest důkazem, jak choulostivým a nebezpečným bývá někdy důkaz indiciemi, kdy není přímého svědectví o osobě pachatelově a kdy třeba všechny okolnosti svědčí proti určité osobě, která přes to všechno nemusí býti vinna.

br.

CO NÁM PÍŠÍ ČTENÁŘI

Dostáváme často od našich čtenářů různé iniciativní návrhy, jak zlepšiti stávající předpisy zejména práva trestního. Celá řada těchto návrhů je takové kvality, že bylo by na škodu dobré věci, kdyby zapadly bez užítka někde v zásuvce redakčních stolů. Proto otvíráme tuto rubriku pro ty své čtenáře, kteří nejen rádi se pobaví a poučí zajímavými našimi referáty, ale kteří přemýšlejíce o různých nesrovnalostech a stinných stránkách platných předpisů zákonných, chtějí nadhoditi myšlenky opravné. To je důležité zejména v nastávajícím

cím roce, kdy konečně snad bude definitivně projednán návrh na nový zákon trestní, který má a měl by vycházeti z hlediska moderního nazírání na zločinnost vůbec.

Čtenáři naši, kteří použijí této rubriky, aby svým myšlenkám dali průchod, nemusí se obávat, že by psali nadarmo. Náš list čte se hojně na místech směrodatných a kruhy, kde nové zákony jsou připravovány, odedávna pozorně sledují všechny naše články a jistě vezmou v náležitou úvahu každou dobrou myšlenku, která v této rubrice bude tlumočena. Tyto kruhy také uznávají, že nové zákony zejména trestní, nesmějí býti úzkoprsými a že z dosavadních ustanovení mnohé musí zmizeti, co je zastaralé a dnes nevhodné. Proto každá spolupráce na obrovském díle se strany širokého publika bude jistě uvítána i se strany ryze právnické a zákonodárné.

V této rubrice budeme se však také zabývatí otázkami těch našich čtenářů, kteří naše zprávy nejen čtou, ale také se jimi hojně zabývají. Svědčí nám o tom dopisy čtenářů (zejména četnických strážmistrů, policejních zřízenců, hajných, porodních asistentek atd.), kteří četnými otázkami hledají vysvětlivky záhad jednotlivých případů. Projevuje se tímto způsobem kritičnost čtenářů a touha, naléztí v pochybných případech pravdu pravdivou. Vidíme v tom správnou soudnost našeho lidu a proto také potřebu vyhovětí přáním a tužbám našich odběratelů, a proto budeme v této rubrice na takové otázky čtenářů odpovídati.

Dnes uveřejňujeme zde studii jednoho z našich odběratelů, jež přimlouvá se za zmírnění § 129 tr. z. (zločiny smilstva proti přirozenosti) dovolávajíc se vědeckých poznatků, uznaných i v cizině. Čtenář ten píše:

K četným případům odsouzení pro § 129, zvaný též „theologický“, poukazují na některé právní důvody, uváděné již v r. 1869 nejvyššími zdravotními úřady v Rakousku a Německu, jejichž členy byli mužové jako Virchow a Langenbeck. Posudky těchto úřadů vyzněly pro zrušení trestnosti homosexuelních činů (§ 129), opírajíce se o fakt, že se tyto skutky v ničem neliší od jiných nikde netrestaných činů, jichž se lidé dopouštějí na vlastní těle.

Některé z těchto důvodů, hlavně právní, pro zrušení § 129 byly tyto:

Paragraf je v rozporu se základními zákony právního státu, jenž má trestati jen tehdy, bylo-li porušeno právo. Hoví-li dvě dospělé osoby v zájemném dorozumění a skrytě svému pohlavnímu pudu, třeba jiným způsobem než obvyklým, není tím porušeno právo třetího. Bylo-li však tím přece právo třetího porušeno, stávají již jiná ustanovení.

Pátráním a vyšetřováním způsobováno je vlastně ono pohoršení, jemuž se chce čeliti.

Nutno přihlídnouti k velikým těžkostem, jež se provádění ustanovení § 129 stává v cestu. Právně poukazují četné autority na skutečnost, že nemá ceny zákon, jenž před soud přivádí jen tak nepatrný zlomek případů svého porušení.

Především však nutno poukázati, že se tímto § dopustil zákonodárce omylu. Když to-